

Anna Bjerre Johansens tale ved Talefest Syd

Taler

Anna Bjerre Johansen
Studerende og aktiv i Den
Grønne Ungdomsbevægelse

Dato

16. april 2024

Sted

Odense Centralbibliotek

hej allesammen

mit navn er Anna

jeg er aktiv i Den Grønne Ungdomsbevægelse

og første gang jeg holdt en tale på en scene havde jeg nervøse spaghetti-ben og en følelse af at verden pludselig var blevet min.

jeg vil gerne tale om at være naiv. og så vil jeg gerne fortælle jer en historie. den handler lidt om mig og lidt om klimakrisen, men derudover tror jeg egentlig at den er ret universel.

den første del har jeg valgt at kalde for

akt 1: noget med at tro på at alt er muligt

første gang jeg stod på en scene var det forår som nu jeg var blevet 'klimaaktivist', eller, i hvert fald var jeg lige blevet en del af et ungt handlingsfællesskab med andre, der også var bekymrede, og som også ville gøre noget.

det var udenfor christiansborg i københavn. vi havde skilte og bannere, 'it's getting hot in here' og 'fuck people not the planet', det var den slags der stod på dem (smil).

mest af alt kan jeg huske, hvor overrasket jeg var over det nærvær og den øjenkontakt der opstod mellem mig og alle de andre klimabekymrede unge, i pauserne mellem mine ord. det var oplevelsen af, at der var nogen, der lyttede, nogen der forstod.

jeg tror det var dén følelse – af at vi var i direkte forbindelse med hinanden – der fik mig til at tro på, at alt var muligt for os. for de politiske klimaaftaler kom. presset virkede.

men så er det, vi går ind i anden del af historien, der hedder

akt 2: og så få at vide, at alt bestemt ikke er muligt

der gik ikke lang tid før jeg mærkede knuden i maven første gang. før det begyndte at gå skævt.

de politiske aftaler kom ja, men de var utilstrækkelige ingen af dem sikrede at vi overholdt klimaloven, at vi overholdt Parisaftalen alting blev forsinket, skubbet ud i fremtiden, efterladt til bureaukrati og uendelige kommissioner der skulle se på uendelige ting før noget som helst kunne gennemføres.

og lige pludselig gik det op for mig, at jeg var holdt op med at drømme. når jeg lukkede øjnene og forestillede mig fremtiden var der helt sort.

hvorfor?

det spurgte jeg mig selv om dengang, jeg spurgte mig selv om det mange gange. og til sidst måtte mit svar være, at aktivisme handlede så meget om modstand at der ikke var plads til drømmene.

vi skulle kritisere alt muligt:

tilbagerullede løfter, ignoreret lovgivning, flere motorveje, mere nordsøolie, udvidelser af havne og lufthavne, alt det der.

dét var vores klimaaktivisme

og det var jo berettiget, for det følte som om, vi var de eneste, der gjorde det. nogen skulle være vagthund, hvis ikke os, hvem så?

men nogen gange kunne det føles som om, at vi både skulle kvalitetssikre arbejdet hos den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt lave kommunikationsstrategier der kunne hamle op med størrelsen på statens talerør

og legitimere vores ord gennem massedemonstrationer

alt sammen samtidig
hvornår finder man så tiden til at drømme?

når vi endelig gjorde det,
altså tog vores visioner med i vores krav,
når jeg havde mine drømme med mig i de taler jeg holdt, på ølkasser, på scener, i
den offentlige debat,
blev de altid skudt ned.

for hvor var vores udregninger, tal, cost-benefitanalyser.
og hvad med beskæftigelsen, væksten, eksportmulighederne?

det var desillusionerende.

men vi, der lavede klimaaktivisme sammen, vi så på hinanden og sagde:
det ér, hvad vi har at arbejde med. vi accepterede det.
og desperationen over ikke at blive hørt tvang os til at tale eksperter og
politikeres sprog
så vi begyndte at tale det.

vi talte om beslutningsforslag, budgetberegninger, bilag på bilag og læste alt det
med småt i papirerne.

men mens vi gjorde det mistede vi evnen til at tale som os selv, den blev tabt i
det tekniske, i regneark, i fodnoter.

mens vi gjorde det mistede vi evnen til at huske, at klimakrisen handler om
mennesker.

og langsomt mistede vi vores forestillingsevne,
vores evne til at drømme

vi talte med eksperter, vi talte som eksperter, når jeg holdt taler var det som
ekspert, for ingen skulle sige, at jeg var naiv.

vi talte med politikere, vi talte som politikere, når jeg holdt taler var det som
politiker, for ingen skulle sige, at jeg var naiv.

vi spillede med på reglerne.

men spiller du mod status quo på status quos egne præmisser
så taber du. og jeg kan love jer for, at vi tabte. for vi var holdt op med at forestille
os noget som helst, når vi lukkede øjnene.

og her er vi nået til den del, jeg har valgt at kalde

akt 3: at kræve alligevel, at alt er muligt. fordi det bliver nødt til at være det.

for der kom en dag hvor vi besluttede os for at lave vores egne regler. hvor vi gik tilbage for at lede efter det sprog, der var vores.

for vi er berettiget til at tale som os selv. til at tage ordet som os selv, og dele vores drømme, som de er. dele de forestillinger, der kan forme fremtiden.

så det gør vi nu. for det kan vi. ligesom i kan.

det er fem år siden nu, den første gang jeg stod på en scene.

jeg bliver stadig nervøs hver gang. men jeg er begyndt at tale mit eget sprog igen. jeg er begyndt at turde være naiv igen. begyndt at tale om det umulige. at kampen for en grøn, refærdig fremtid faktisk er en, vi kan vinde.

siden har jeg stået i Operaen i København, i DRs Debatten og på Roskilde Festival, og holdt taler foran tusindvis af mennesker. men med mine egne ord, og den følelse i maven, jeg havde den allerførste gang. af nærvær. af at alt er muligt.

for jeg er ikke ekspert eller politiker, jeg er bare ung. ligesom i bare er unge. men det er nok.

for det taler kan, mest af alt, er at kanalisere følelser og tanker fra én til mange. sende ord helt ind i maven på dem der lytter. til dét sted, hvor de sætter sig fast. og det gør de, når man taler som sig selv. naivt eller ej. det er de regler, jeg tror vi vinder med.

så – lyt til hinanden og lyd som jer selv.

jeg glæder mig til at høre jeres taler.

tak

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Den Grønne Ungdomsbevægelse, Hyldesttale

Relateret

Aviaya Marie Hjortsbjerg Andersens tale "Ikke til salg!" ved Talefest Syd
16. april 2024

Lulu Nicoline Lunds tale "Mit håb" ved Talefest Syd
16. april 2024

Katrine Møller List Nielsens tale "Damp-barnets drøm" ved Talefest Syd
16. april 2024

Emilie Muff Kofoeds tale "Frem fra skyggen og ud i lyset" ved Talefest Syd
16. april 2024

Linn Sanders tale "Frihed fra det digitale tyranni" ved Talefest Syd
16. april 2024

Lisa Ahrenkiel Fries-Alstrups tale "Lad perfektionskulturen fejle" ved Talefest Syd
16. april 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anna-bjerre-johansens-tale-ved-talefest-syd>